

הרמוניה

עליזה (75) לבושה בשמלת ערב שחורה, יושבת ליד הנהגת, קרן (35) הם בפקק, הכל תקוע, עליזה מפשפשת בתיק שלה, מוציאה סנדוויץ' בשקית ניילון

עליזה: קחי, הכנתי לך

קרן: יא, תודה אמא

קרן לוקחת, מתחילה לפתוח

עליזה: פסטרמה ומלפפון חמוץ

קרן: תודה

בעדינות מפסיקה לפתוח ומניחה באלגנטיות בצד

עליזה: לא טוב?

קרן: לא, אחלה, אני סתם לא רעבה

עליזה: מה לא רעבה? מה אכלת היום?

קרן: נשנשתי בין הטיפולים אמא, הכל בסדר

עליזה: את לא אוהבת פסטרמה?

קרן: אני צמחונית

עליזה: את צמחונית? נו באמת, מה זה השטויות האלה? ממתי את צמחונית? אני בחיים לא שמעתי על זה

קרן: כבר שנתיים

עליזה: בסדר, סנדוויץ' אחד לא יהרוג אותך

קרן: לא, אמא, אבל באמת תודה

עליזה, פגועה, לוקחת חזרה את הכריך

עליזה: בסדר, לא צריך

קרן מדליקה את הרדיו, מוסיקה בוקעת.

רדיו: "מהפכה של שמחה כי כולנו משפחה"

קרן מבלי משים מתופפת על ההגה

עליזה: מה זה השטויות האלה?

מחליפה תחנה

רדיו: "..מי זאת? .. מי זאת?.."

עליזה: מי זאת?

עליזה מכבה את הרדיו

עליזה: מה זה?

קרן: סתם, מוסיקה

עליזה: זו מוסיקה? זה דרעק

עליזה מחפשת משהו בתא כפפות, לא מוצאת

עליזה: איפה כל הקלטות שלי?

קרן: איזה קלטות?

עליזה: נו היו פה כל האוספים שלי

קרן: הקייס הזה? השחור? זה היה לפני עשרים שנה, אמא

עליזה: את זרקת לי את זה?

קרן: איזה זרקתי? זה היה באוטו הישן, פה אין אפילו טייפ להכניס את הקלטות

עליזה: את זרקת לי את זה!

קרן: אמא, תכנסי בבקשה

עליזה: מה זה? זה דברים.. שאני כל החיים אספתי.. זה כל החיים שלי שם.. איזה מין דבר זה.. לזרוק.. זה קלטות.. הכי הכי.. חייב להיות פה איפשהו

עליזה ממשיכה לחפש בהיסטריה

קרן: אמא, אני שמה לך קול המוסיקה

קרן מדליקה את הרדיו על 'קול המוסיקה', מוסיקה קלאסית בוקעת, עליזה מתענגת על המוסיקה

עליזה: שופן, זו מוסיקה.

(פאזזה)

עליזה: איך מישהי שיצאה מהבטן שלי יכולה לאהוב את ה"משפחת שמחה" הזה, אני לא אבין

קרן: לא אמרתי שאני אוהבת את זה, אבל זה מוסיקה, אנשים שומעים את זה

עליזה: אנשים גם שומעים צפירות ובכי של תינוקות

עליזה מתופפת על הרכב

עליזה: זה מוסיקה? אני שואלת אותך?

קרן: תום ויובל אוהבים, בסדר?

עליזה: מי?

קרן: הילדים

עליזה נזכרת

עליזה: את מבינה למה רציתי שנשלח אותם לבית ספר השני?
האנתרופוסופי- דמוקרטי-טבעוני הזה..? משם הם לא היו חוזרים לך עם "משפחה שמחה", תהיי בטוחה.
כשאני הייתי בגילם, אמא שלי נעלה אותי בחדר עם הכינור ואמרה לי שעד שאני לא יודעת לנגן את הפרטיטה מספר 3 של באך מושלם, אני לא יוצאת מהחדר! היא ממש נעלה את החדר

קרן: כן, גם אמא שלי

עליזה: בסדר, הורים וילדים זה לא הכל אהבה, זה גם חינוך ומשמעת ואצלכם אין לא את זה ולא את זה...
מזל שהם מבליים לא מעט אצל יעלי, לא יודעת מה היינו עושות בלעדיה

קרן נושמת עמוק, מתאפקת לא להתפרץ

קרן: בסוף מי שמסיעה אותך לכל מקום, מי שקובעת לך את כל הבדיקות, זאת אני, אמא, לא יעלי

עליזה: בסדר קרן, יעלי היא רופאה, אין לה זמן לנשום

קרן מרוגזת, מתיאשת

עליזה: אני לולא אמא שלי לא הייתי מגיעה לאן שהגעתי..
לנגן כינור ראשון בפילהרמונית, זה חלום של הרבה מאוד נגנים, קרן, בזכות אמא שלי היום כולם יודעים מי זאת עליזה גולדשמידט

קרן: אני יודעת

עליזה: זה היה החלום שלי שגם את תנגני, אני אפילו רציתי לקרוא לך כינור, אבל אבא שלך אמר שזה לא שם

קרן: וקרן-יער?

עליזה: אבל את הורדת את היער

קרן: מפתיע

הטלפון של קרן מצלצל בדיבורית, היא עונה

קרן: הלו

איש: שלום גברת גולדשמידט?

עליזה+קרן: מדברת

איש (מופתע): שלום עליזה מה שלומך?

עליזה: בסדר גמור, נהנית פה בנסיעה עם הבת הנפלאה שלי

איש: באמת בת נפלאה, יופי, אז אנחנו כולנו מחכים לך כאן

עליזה: אני יודעת אני יודעת, אנחנו פשוט באיזה פקק, אני נורא מתנצלת

איש: הכל בסדר, אנחנו כאן, מחכים

קרן: ביי תודה

עליזה: ביי

עליזה חוזרת לפרצוף הרגיל שלה והיא בלחץ

עליזה: מה השעה כבר?

קרן: ארבע

עליזה: נו באמת, בחמש כבר מתחילים כיוונים.. פעם שעברה שאיחרתי, ברוך עשה לי כזה פרצוף..

קרן: יהיה בסדר אמא

עליזה: אמרתי לך שהיינו צריכות לצאת קודם, אבל את תמיד יודעת הכי טוב

קרן מתעלמת

עליזה: תמיד אותו סיפור, אם היית מקשיבה לי מדי פעם.. דברים יכלו להראות אחרת היום.. אולי אפילו היית נשואה עדיין

קרן: כן, נשואה לגבר שבקושי אומר לי שלום, שכל מה שאיכפת לו זה אם גיהצתי לו את העניבה או לא.. ממש הפסד, מה אני אגיד לך

עליזה: אני לא אומרת שהוא היה מלאך אבל זה מאוד מתאים לך

קרן: מה? להתחבר לאנשים חרא?

עליזה: שקצת קשה את ישר, מתקפלת.. עם הזנב, בדיוק כמו שהיה עם הכינור

קרן צורחת ויוצאת מהרכב, עליזה נבהלת

קרן: מדהים, מדהים

עליזה: מה יש לך?

קרן: פשוט מדהים איך כל שיחה שניהלנו אי פעם בחיים מובילה בסוף לכינור המזדיין שלא רציתי ללמוד

עליזה: זה לא שאת לא רצית, את מאוד רצית, פשוט היה לך קשה וויתרת

קרן: את מאוד רצית!

עליזה: בסדר, בסדר.. עכשיו זה כבר לא משנה

קרן שותקת, בולעת את העצבים, עליזה על קוצים, מסתכלת מהחלון אל עבר המשך הפקק, היא מכניסה יד דרך החלון וצופרת

קרן: מה את עושה!?

עליזה: מה שאת לא עושה, מנסה לקדם פה את העניינים

קרן: ובמה זה יעזור בדיוק? כולם תקועים פה אמא

עליזה: קופי של אבא שלך את, תאמיני לי

קרן: מה הקשר?

עליזה: האימפוטנטיות הזאת, 'כולם תקועים', זה מה יש, משתינים עליכם ואתם חושבים שזה גשם

קרן: מי משתין אמא? יש פקק, כולם עומדים

עליזה: אם אני הייתי מתנהגת 'כמו כולם', בחיים לא הייתי מגיע לאן שהגעת, את יודעת שאני..

קרן: לא קיבלת זימון למבחנים של התזמורת ופשוט הגעת, כן

עליזה: נכון ואז הם אמרו לי..

קרן: שאת לא ברשימה, ואת פשוט הוצאת את הכינור והתחלת לנגן

עליזה: והתקבלתי!

קרן: בסדר אמא, את מושלמת

עליזה: כי החיים, קרן, זה לא מה שקורה לך, זה מה שאת עושה איתם!

קרן: את יכולה להיכנס בבקשה?

עליזה: למה לא נוסעים? אני לא מבינה

תום (35) צעיר ונאה מוציא את הראש מהרכב

תום: נו, את רואה שם משהו?

עליזה: לא, שום דבר..

תום: סייט.. מה איתך? מאחרת לחתונה?

עליזה: לא, לקונצרט

תום: וואו, אירופה פה.. של מי?

עליזה: שלי

תום: שלך? וואו! מה, את שרה?

עליזה: שרה? לשיר כל אחת יכולה, אני כנרת ראשונה בתזמורת הפילהרמונית הישראלית

תום: כבוד..

עליזה משתחוה בקטנה, תום יוצא מהרכב

תום: אז אולי תנגני לנו משהו? קצת להעביר את הפקק הזה?

עליזה: לנגן ברחוב? לא, לא... אני לא קבצנית

תום: אל תדאגי, אני לא אשלם לך

עליזה צוחקת

תום: קצת, מה איכפת לך?

קרן יוצאת מהרכב

קרן: היא לא יכולה, תודה על ההצעה, אמא תכנסי בבקשה

עליזה בפאזזה קצרה

עליזה: אתה יודע מה, במחשבה שנייה, זה רעיון

תום: מכירה נירווונה?

עליזה: מכיר שוברט?

קרן: אמא, את לא מנגנת כלום, תכנסי בבקשה

עליזה: את לא תגידי לי מה לעשות

פונה לבחור

עליזה: אני אביא את הכינור

עליזה ניגשת לרכב כדי להוציא את הכינור אבל קרן חוסמת בגופה את הדלת

קרן: אמא בבקשה תפסיקי

עליזה (לא מבינה): קרן, מה את עושה?

קרן: אמא, בואי נכנס

עליזה: קרן, תזוזי מהאוטו

קרן: אמא זה לא רעיון טוב

עליזה: תפתחי את האוטו, מה את חושבת שאת עושה?

קרן: אני מצטערת, אני לא יכולה

עליזה: תפתחי את האוטו, חוצפנית!

קרן: אני לא פותחת

עליזה: את פותחת ועוד איך את פותחת

מנסה לפתוח, קרן עוצרת אותה, הן נאבקות קצת, עליזה נותנת לה סטירה

תום בשוק, נבוך, נכנס בזריזות לאוטו, משתבלל, סוגר את החלון. קרן בהלם,

אחרי פאזזה, היא זזה הצידה, עליזה פותחת את הדלת, לוקחת את הכינור

ומתחילה ללכת לכיוון קדמת הפקק

עליזה: אני מאחרת להופעה בגללך

קרן: אין הופעה אמא! אין שום הופעה!

עליזה: על מה את מדברת? יש לי בחמש הופעה.. אנחנו מנגנים את ה..

קרן: את לא בתזמורת כבר 5 שנים!

עליזה: על מה את מדברת?

קרן (משתתפת בכאבה): הם העיפו אותך אמא, אחרי 35 שנה, נתנו לך זר מצ'וקמק וכתבו על פתק מכוער עם לבבות: 'תודה על הכל', וזהו, ואף אחד לא בא מאז לשאול מה שלומך

עליזה: שטויות, התקשרו אלי קודם לשאול איפה אני

קרן: התקשרו אלי, אמא

עליזה: נו, בסדר, אני מאוד עסוקה, לא תמיד תופסים אותי

קרן: זה לא היה מהתזמורת, זה היה מ'הרמוניה'

עליזה: הרמוניה?

קרן: הדיור מוגן שאת עוברת אליו היום, זוכרת? זה עם הבריכה שאהבת והחוג מוסיקה...

עליזה: אנחנו ממש צריכות להזדרז, קרן-יער, ברוך שונא שאני מאחרת ויש עוד חזרות להופעה בשטוטגארט

קרן לוקחת ממנה בעדינות את הכינור

קרן: תכנסי לאוטו אמא..

עליזה: אני כנרית ראשונה, למדתי באקדמיה למוסיקה אני מופיעה כל ערב על הבמות

קרן: אמא, בואי נכנס, נשמע קצת שופן

הן מתחילות ללכת ואז עליזה קולטת שוב את תום

עליזה (מחייכת): אני יודעת על מה זה כל זה...

קרן: מה על מה זה?

עליזה: זה בגלל הבחור

קרן: איזה בחור?

עליזה: את מקנאה, כי הגיע הבחור הזה החתיך, ובמקום להתעניין בך, הוא הסתכל עלי, ודיבר איתי, כי לי יש כשרון, כי לי יש משהו מיוחד ואת מקנאה כי אני אמנית ואת.. סתם...

פאוזת

קרן: אוקי... אז קחי, בבקשה, קחי את הכינור ותנגני משהו, קחי נו!

קרן מוציאה את הכינור מהקייס ונותנת לעליזה

קרן (לפקק): האמנית הגדולה עליזה גולדשמידט

עליזה מחזיקה את הכינור בהתחלה בביטחון ולאט לאט היא נשמטת אל תוך עצמה, אל תוך חור שחור, היא לא יודעת לנגן כלום. שום צליל לא יוצא, עליזה מתחילה להתרחק במהירות, מניחה את הכינור והקשת על מכוניות בדרך ומתרחקת במהירות, קרן לא מסתכלת בהתחלה על אמה הנמלטת, לוקח לה עוד רגע לאסוף את עצמה, ורק אז היא מסתכלת בעקבותיה ולא רואה אותה

קרן: אמא...

עליזה נעלמת, קרן מתחילה ללכת אחריה, לא רואה אותה

קרן: אמא! אמא!

היא מתחילה לרוץ בין המכוניות

קרן: אמא!

היא מסתכלת לכל הצדדים לא רואה אותה, מגיע לחיים הקברן

קרן: ראית אשה מבוגרת, שיער קצר שמלה שחורה?

חיים: חיה?

קרן: כן!

חיים: לא..

היא ממשיכה לרוץ, חיים בא אחריה ומצטרף לקריאות

חיים: אמא!

הם מחפשים בין כל המכוניות, לא מוצאים, בסוף מוצאים אותה באחד הרכבים

קרן: אמא!

קרן מחבקת אותה בהקלה עצומה

קרן: סליחה, סליחה, אני מצטערת..

עליזה מלטפת לה את הראש

עליזה: את בסדרת חביבתי?

קרן מרימה את הראש

קרן: אמא, זאת אני

עליזה לא מזהה

קרן: אמא, די נו, מה את מנסה להעניש אותי עכשיו?

עליזה: אנחנו מכירות?

קרן: אמא, זה לא מצחיק אותי, זאת קרן, הבת שלך

עליזה: יעלי?

קרן: לא יעל, קרן

עליזה: קרן.. קרן יער..

קרן: כן, קרן יער..

עליזה: קרן ... את גם כנרת...

קרן (מגחכת): לא, אני עובדת סוציאלית..

עליזה: עובדת סוציאלית...

קרן חושבת, נושמת, מקבלת החלטה

קרן: כן, אני כנרת

עליזה: הוואו, יפה מאוד, יפה מאוד..

קרן: כנרת ראשונה בפילהרמונית

עליזה: אני זוכרת.. תמיד היית ילדה מוכשרת.. אולי תנגני לי משהו?

קרן: אין לי איך

עליזה: אז תשירי לי

קרן: מה אני אשיר?

עליזה: משהו, משהו שאת אוהבת..

קרן חושבת רגע ואז שרה (רק את המנגינה של מהפכה של שמחה)

עליזה מחייכת

עליזה: זה לא מוסיקה.

פאוזזה, פניה של קרן נופלות שוב

עליזה: אבל את שרה מאוד יפה

קרן: תודה אמא

קרן מחייכת

קרן: בואי אמא, בואי נסע

הולכות משם